

For det andet: Jeg kan ikke forstå, at nejsigerne, f.eks. hr. Keld Albrechtsen, foretager en politisk-økonomisk analyse, der er så forældet. Man tror åbenbart, at kapitalismens hovedmål-sætninger ligesom for 30-40 år siden udspiller sig på den nationale arena, og det er jo ikke tilfældet, for den ansigtsløse, internationale markedsøkonomi udspiller sig jo netop nu på en helt anden måde end dengang. Men det er disse vrangforestillinger, der giver debatten om den fælles valuta sit bizarre præg, for hvordan kan man overhovedet diskutere med en modpart, der mener, at selvstændige nationalstater er fuldt suveræne i pengepolitikken, og at kapitalen er stationær?

Det handler overhovedet ikke om at afgive suverænitet på det pengepolitiske område, for den er væk for længst. Det handler om at opnå en medindflydelse på den generelle, grænseoverskridende pengepolitik. Vi kan ikke tabe noget, der for længst er væk, men vi kan vinde noget ved at gå ind i et samarbejde, og det er det, der er problemstillingen. Det handler om at skaffe sig blot et mindstemål af indflydelse over kapitalbevægelserne, der er så stærke, at selv de største lande kun kan adlyde dem blindt, hvis de står alene. Jeg vil blot fremhæve disse enkle kendsgerninger.

Så vil jeg sige til hr. Jann Sjursen: Ja, det er gode tider for Danmark, men dermed være ikke sagt, at vi ikke kan gøre det bedre for en række befolkningsgrupper her i landet, som også hr. Villy Søvndal og andre var inde på. Det er jeg enig i, og jeg vil godt række hånden frem til samarbejde i dette efterår, også til hr. Kim Behnke og andre. Lad os se, hvordan vi kan forstærke indsatsen på en række felter.

Hr. Kim Behnke var inde på fire kerneområder og stillede spørgsmålet: Hvorfor diskuterer vi de kerneområder nu? Ja, det gør vi jo hele tiden, men jeg var glad for at høre hr. Kim Behnke sige, at det hele er ikke et spørgsmål om penge alene, det er også et spørgsmål om at organisere og tilrettelægge tingene bedre. Et konkret eksempel: Jeg tror, der er brug for en forstærket uddannelsesindsats på mellemlider-niveauet og på en række centerlederområder i forbindelse med personalepolitik, driftslederskab osv. osv. Det er bare et eksempel på, hvor vi kan gøre det bedre i et bredt samarbejde, ikke alene her i Folketinget.

Hr. Villy Søvndal havde en række betragtninger om de gode tider i Danmark. Jeg opfattede dem ikke som polemiske, men jeg hæftede

mig alligevel ved et par betragtninger. For det første er Danmark det land i verden, der har den stærkeste fordelingspolitik overhovedet, og det håber jeg vi er enige om. Man kan måle det på flere forskellige måder, men OECD bruger Gini-koefficienten, og den bekræfter, at sådan forholder det sig.

For det andet er der ikke 817.000 personer i Danmark, der står udenfor og skal indenfor. De, der er på barselsorlov, er ikke en del af problemet, men derimod en del af løsningen. De, der er på uddannelsesorlov, er heller ikke en del af problemet, men også en del af løsningen, og jeg går ud fra, at vi ikke skal forstyrre de mennesker, der har valgt at gå på efterløn, i deres videre livsforløb, medmindre de selv træffer beslutning om at vende tilbage efter indførelsen af den nye ordning, der er mere fleksibel end den gamle.

Jeg vil sige om det holdbare samfund og hr. Villy Søvndals refleksioner over udgiftsbehovene: Lad os også i dette efterår diskutere, om det kun er et spørgsmål om penge, eller om det ikke, som hr. Kim Behnke var inde på, også er et spørgsmål om at nyorganisere. Jeg savner lidt den indfaldsvinkel, men med min viden om hr. Villy Søvndals kendskab til det kommunale og amtskommunale vil jeg gerne opfordre til, at vi også her bestræber os på at tænke nyt og satse på tværgående systemer og bedre samarbejde. Lad os bruge kræfterne her.

Til allersidst en filosofisk refleksion: Vi skal også passe på, at vi ikke betragter alle som de rene tabere. Jeg tror, at der i hvert eneste menneske, næsten uanset hvor hårdt et liv man har været igennem, er en ressource, en kraft og et talent, der skal have mulighed for at udfolde sig, og det er vores opgave at prøve at hjælpe til med det og skabe rammerne for det. Jeg tror, at man kan tage hvert eneste menneske om skuldrene og sige: Ved du hvad, nu gælder det om at komme i arbejde, og vi vil gerne hjælpe med til, at det sker. Jeg vil appellere til, at man ikke tager dette udgangspunkt: Du er fortabt, og derfor gælder det kun om, at du skal have flere penge – men at man derimod tager et andet udgangspunkt: Vi tror på, at du kan noget, og vi vil gerne hjælpe dig. Dermed være ikke sagt, at vi ikke også skal kigge på de pensionister, der alene har folkepensionen. Det har jeg ikke sagt, jeg har bare angivet den filosofiske tilgang til tingene.

Hr. Holger K. Nielsen havde mange tænksomme og veldokumenterede betragtninger og